

Amnesty om Kuba (och Katalonien)

För några dagar sedan skrev de stora spanska medierna om Amnesty International, AI. Nämdes något om användningen av tortyr i Spanien? Uppenbarligen inte. Det handlade om deklarerationer om Katalonien, om fängslandet av tidigare representanter och ledare för självständighetsorganisationer?. AI, försvarare av de mänskliga rättigheterna säger att man inte kan kalla de fängslade för politiska fångar då de är anklagade för handlingar som kan utgöra ett brott?, säger de på spansk TV.

Märkligt. AI anser katalanerna inte vara politiska fångar trots att de fängslats för fredliga, politiska aktioner för att det kan vara ett brott.? Men de som på liknande sätt kränker lagen i Kuba, de betecknas som just detta när lagar som finns i alla länder tillämpas där. Enligt spanska strafflagen skulle de kubanska dissidenterna dömas till minst fyra års fängelse för att ha förbindelser med utländsk säkerhetstjänst eller utländsk regering för att skada regeringens auktoritet eller misstänkliggöra värdigheten eller vitala intressen?, enligt artikel 592 i spanska strafflagen.

Vi påminner om att dissidenterna i Kuba stöds och styrs av USA:s regering och att de årligen tar emot mellan 20 och 30 miljoner dollar från USA. Några av dem, Damer i Vitt, Cubalex och Comisión Cubana de Derechos Humanos y Reconciliación Nacional, står bakom de rapporter som AI skriver om Kuba. Dessa organisationer stöder helhjärtat USAs blockad av deras land. En blockad som de själva inte drabbas av, då de förses med det mesta av USA:s ambassad. De tjänar USAs intressen på ön och finansieras av stormakten. AI skriver i en rapport: Försvararna av mänskliga rättigheter som får finansiering från utlandet, särskilt från USA, blir stigmatiserade /brännmärkta/?. Det säger alltså AI och tillägger, när det gäller Kuba, att begränsningar av utländsk finansiering strider mot rätten till sammanslutning.?

Allt detta läser vi i den senaste rapporten från AI med rubriken Kuba är ett mentalt fängelse?. Denna rapport har, i motsats till det AI skriver om USA och Spanien, blivit nyhetsstoff i internationella medier.

Det är en rapport inpyrd av onda avsikter. Dess huvudsakliga källa är en grupp kubanska emigranter i Mexiko, som i januari överraskades av Barack Obamas ändrade politik vad gäller invandring för kubaner. Tidigare fick dessa automatisk asyl i USA. Numera behöver de uppge politiska skäl för att bli accepterade. Därför ljuger de utan att blinka.

Rapporten uppger att många av dem sökt asyl i Mexiko. De mexikanska myndigheterna nekade och motiverade avslaget på grund av att de inte utsätts för någon som helst förföljelse av något slag.?

AI ansluter sig till den traditionella USA-linjen av att göra politik av den kubanska utvandringen. Motiveringen är omöjlig att bevisa. Migranterna säger att de kände sig nedtyngda och kvävda? så att de såg emigration som enda alternativet. Rapporten tillägger att tusentals kubaner lämnar landet. Som om emigrationen skulle vara något förbehållet Kuba! Och AI upprepar argument som verkar vara tagna från USA:s UD: Den kubanska emigrationen beror på de förändrade internationella diplomatiska förbindelserna? och den vildsinta kontrollen av yttrandefriheten?.

Vidare anklagar AI den kubanska regeringen för att kriminalisera den ekonomiska utvandringen. Kubaner som försöker överge landet blir stigmatiserade av staten, som kallar dem desertörer, förrädare och kontrarevolutionärer.? Detta visar hur långt AI är ifrån dagens verklighet. Nuförtiden har den kubanska emigrationen träffar och konferenser i vilka den kubanska regeringen aktivt deltar. Den senaste större konferensen av denna typ hölls nyligen just i Washington.

Rapporten skriver att hälften av de intervjuade varit gripna minst en gång i Kuba? trots att många av dem aldrig kritiserat systemet.? Men det är inget som hindrar AI för att ge politiska skäl till deras fängslanden den kraftiga inverkan som de kände av strafflagen i sina vardagsliv begränsade kraftigt deras rättigheter?. En person, som öppnat en affär med livsmedel fördömer regeringens förtryck? eftersom han utsattes för flera inspektioner och hans firma bötfällts.

Vi läser vidare att Kuba sätter statens ideologi över den universella rätten till yttrandefrihet?. Och hur är det i Spanien, Colombia

eller något annat kapitalistland? Information och opinioner i stora medier, som ägs av liten minoritet med mycket kapital, är de inte underställda den rådande ideologin? När får vi läsa AIs rapporter om den hårda censuren, avskedandet av journalister, fackligt förtryck eller bojkott av artister och intellektuella som såväl privata som offentliga medier tillämpar i dessa länder?

Rapporten försäkrar också att i Kuba förekommer diskriminering på arbetsmarknaden på grund av politiska åsikter. Men hur många människor i kapitalistländerna måste dölja sina vänsteridéer för att få jobb? Hur många avskedas när de kräver sina rättigheter?

Rapporten kommer till helt groteska slutsatser. En intervjuad försäkrar att ?i Kuba är alla rädda? och att där ?människan känner sig mest fri i världen? är i Mexiko, ett land med 20 000 mord om året, ett land som är det 4e värsta när det gäller straffrihet och där 64 % säger sig vara rädda för att gripas eller torteras.

På detta sätt gör sig AI, skamligt nog, till ett effektivt redskap i händerna på Västs media och regeringar - i Spanien till försvarare av förtrycket i Katalonien och i USA av dess tvångsmässiga inblandning och aggression mot Kuba.

Cubainformacion.tv 171123 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

/ZT